

en hel Million. Ja, Udbyttet kunde saamænd udmærket godt holdes oppe i 25 pCt.s Højde og Henlæggelser og Afskrivning være saa ekstraordinært store, at Selskabet dog ingen Sinde med Undtagelse af det Aar, der nu er afsluttet, havde foretaget saadanne Henlæggelser. Jeg tror derfor, at det vil være vanskeligt at paastaa, at en Afgift af den foreslaaede Størrelse i mindste Maade vil anfægte dette Selskabs konsoliderede Stilling eller Adgang til rig fremtidig Udvikling, hvad jeg ubetinget ønsker dette store for-tjenstfulde og for hele vort Samfunds Virksomhed betydningsfulde og værdifulde Selskab. Men naar dette er Tilfældet, kan det ikke andet end undre mig, at Selskabet i sin Aarsberetning har fremsat Betragtninger af agitatorisk Art overfor det her foreliggende Lovforslag, Betragtninger, som i ingen Henseende har noget Holdepunkt i Virkeligheden.

Jeg skal herved tillade mig at anbefale til dette høje Ting det forelagte Lovforslag til velvillig og saa hurtig Behandling, som Lovforslaget overhovedet kan faa her i Tinget. Det fremsattes den 21. Januar i Folketinget, og en af dets Bestemmelser gaar ud paa, at Afgiften løber fra den Dag, det fremsattes. Men det er af den største Betydning for Landets Erhverv, for Muligheden for Regulering af Priserne paa visse betydningsfulde, nødvendige Raastoffer, at denne Sag bringes til en snarlig Afgørelse, og jeg haaber paa Medvirkning fra alle Partier af dette Ting, ogsaa fra det Parti, som i Folketinget tog absolut Afstand fra Lovforslaget, fra dets Grundtanke. Jeg tror ikke, at det konservative Folkeparti vil være i Stand til at opretholde sin Betegnelse som Folkeparti, hvis det ikke indser Nødvendigheden af at bidrage til Løsningen af dette for Befolkningen vigtige Spørgsmaal. Jeg regner paa virkningsfuld og hurtig Bistand til Lovforslagets Gennemførelse, ogsaa fra Venstre, som har tiltraadt Lovforslagets Grundprincip, men i Folketinget forgæves forsøgte at finde en anden Udformning. Og endelig tør jeg vel gaa ud fra, at de to Partier, som i Folketinget har ydet Lovforslaget en saa afgjort Tilslutning, ogsaa vil gøre det her. Det samlede høje Landsting anmoder jeg om dets værdifulde Bistand til, at dette for Befolkningen nødvendige Spørgsmaal føres til en Løsning.

Dalsgaard: Det foreliggende Lovforslag er betegnet som angaaende: „*Bidrag af Skibsfarten til Foranstaltninger i Anledning af Dyrtiden*“. I sin Form er det

altsaa ikke noget Skattelovforslag, der her foreligger, men det skal betragtes —, hvad den højtærede Minister ogsaa redegjorde for —, som en prisregulerende Foranstaltning i Lighed med andre Foranstaltninger af saadan Art, som tidligere er truffene, og som har ramt forskellige andre Erhverv her i vort Land, men ikke har ramt Skibsfarten. Lovforslaget er derfor heller ikke fremsat af Finansministeren, men af Indenrigsministeren. Denne Formalitet, at Lovforslaget ikke fremtræder som et Skattelovforslag, er vel ikke uden Betydning, thi mod at gøre et enkelt Erhverv til Genstand for en særlig Beskatning kan der jo indvendes overordentlig meget. Under normale Forhold kunde en saadan Tanke utvivlsomt slet ikke komme frem, og den er altsaa heller ikke direkte kommet frem i dette Tilfælde, idet det ikke er en Skattelov, men en prisregulerende Foranstaltning, der er fremsat Forslag om.

Den højtærede Minister vilde jo meget stærkt hævde nu i sin Forelæggelsestale, at Betegnelsen Særbeskatning var ganske grundløs, men jeg tror, at Ministeren dermed kun mente, at det var grundløst at tale om Særbeskatning, men ikke, at det var grundløst at tale om Særafgift. Dersom det kan siges og godtgøres, at der ikke er andre Forretninger eller næringsdrivende her i vort Land, som i samme Grad som Skibsfarten har høstet Fordel af Krigskonjunkturerne, og hvis Virksomhed ogsaa har bidraget til at fremkalde Dyrtid med Hensyn til vigtige Fornødenheder, dersom det kan siges og godtgøres, har den højtærede Minister dog ogsaa Ret i at sige, at Betegnelsen Særbidrag er grundløs, men hvis det ikke kan godtgøres, at der ikke er nogen udenfor Skibsfarten, som har haft lignende Krigsindtægter som den, synes jeg ikke, Ministeren har Ret i at sige, at det ikke er nogen Særydelse, her er Tale om. Thi naar en Del Krigsindtægter af lignende Størrelse som Skibsfartens ikke kommer til at deltage i den omhandlede Ydelse, saa er det jo et Særbidrag, der paalægges Skibsfarten. Men i hvert Fald for de Erhverv, der bliver Genstand for saadanne prisregulerende Foranstaltninger, er der jo ikke nogen stor Forskel paa, om disse Foranstaltninger kommer under det ene Navn eller under det andet, om de kommer som Beskæring af Indtægter eller som Forøgelse af Udgifter. Landbruget har længe lidt under saadanne Foranstaltninger. Denne Gang er det Skibsfarten, det gælder. Om alle disse prisregulerende Foranstaltninger, som er truffene